

profitere af denne lille Stigning i Spille- rummet fra 5,88 til 6 pCt.

I Motiverne til Lovforslaget var der ligeledes fra Regeringens Side gjort gældende, at Bryggerierne ville spare en Del, dels ved Kultoldens Afskaffelse, der jo indtræder den 1. Januar 1909 for en Dels Vedkommende, og dels ved Nedgangen i Tolden paa Ris. Men det er jo ikke saaledes, at Kultolden spiller nogen stor Rolle for de allerfleste Bryggerier. Det kan maaske være Tilfældet for et Par enkelte større Bryggerier, for et Par af de største; men ellers vil dens Bortfalden ikke komme til at spille tilnærmelsesvis den Rolle, som den højtærede Finansminister synes at tillægge den. Hertil maa ogsaa føjes, at det var jo Meningen ved Forhandlingerne om Toldlovsforslaget, at Kultoldens Bortfald skulde være en Lettelse for Industrien i Almindelighed, ogsaa for Ølindustrien. Med Hensyn til Ris forholder det sig jo saaledes, at mig bekendt er der kun et enkelt Bryggeri her i Byen, som benytter den. Men det kan man jo se af den statistiske Oversigtsberetning fra Ølkontrollen og Ølinspektoratet. Jeg tror, der er højst 1 eller 2 Bryggerier her i Byen, som benytte Ris, og ude omkring i de smaa Bryggerier i Provinserne bliver den saa godt som slet ikke benyttet. Der kan altsaa herved ikke indvindes nogen Fortjeneste. De allerfleste Bryggerier benytte kun dansk Maltbyg og enkelte lidt Majs imellem; men nogle enkelte, bl. a. det Bryggeri, i hvis Ledelse jeg har den Ære at staa, benytte udelukkende Malt til deres Produktion. Jeg vil derfor henstille til den ærede Ordfører, om ikke det var rimeligt, at vi akkviescerede ved det Lovforslag, som nu foreligger, tilsendt os fra Landstinget, uden at lade det komme til yderligere Forhandling derom.

Jeg ser, at § 10 i den nugældende Lov foreslaar man skal udgaa, og at der i Stedet er fastsat, at alle Fustager skulle være mærkede med „Bryggeriets Navn samt Angivelse af Benævnelsen ($\frac{1}{1}$ o. s. v. Hektoliter)“. Jeg gaar ud fra, og det er en Forespørgsel, jeg vil gøre til den højtærede Finansminister, at det vel skal forstaas saaledes, at ved Overenskomst mellem Bryggerierne og Ølinspektoratet kunne de øvrige Benævnelser paa Hektoliter, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ o. s. v., indføres paa den Maade, som vil være mest praktisk for Bryggerierne i Henhold til de Fustager, den Emballage, de have nu. Der staar jo her $\frac{1}{1}$ o. s. v. Hektoliter. Men det er vel Meningen, at de eventuelt kunne gaa over til $\frac{2}{3}$, $\frac{1}{3}$ og

$\frac{1}{6}$, som svarer til den gamle Lov, hvor man havde $\frac{1}{1}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{8}$ Tønde.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at vi akkviescere ved det tilsendte Lovforslag i den Form, det nu har faaet i det andet Ting.

Ellinger: Naar man har fremsat saadanne Udtalelser oppe i det andet Ting, som den højtærede Finansminister har fremsat om dette lille Lovforslag, forekommer det mig ikke ganske korrekt at komme her til Folketinget og fra Ministerens eller fra det Flertals Side, hvortil han nærmest hører, at stille Forslag om at gaa i en anden Retning, saa at man ændrer dette Forslag. Den højtærede Finansminister har jo ganske vist i Landstinget holdt paa sit Forslag, men i Virkeligheden samtidig givet los derpaa, og saa maa den højtærede Minister, forekommer det mig, vedblive at give los paa dette Forslag.

Forslaget vilde, hvis det var gaaet igennem efter Ministerens Tanke, indbringe Statskassen, saa vidt jeg husker, 130,000 Kr. aarligt, men om disse 130,000 Kr. har jo den højtærede Minister sagt oppe i Landstinget, at de spille ingen Rolle for Statskassen. Det er meget glædeligt at høre, at der dog er nogen, som kan se lidt lyst paa Tingene i disse bedrøvelige Tider. 130,000 Kr. spille ingen Rolle for Statskassen! Det er den højtærede Finansminister, der siger det, altsaa maa det være rigtigt.

Det Spørgsmaal, hvorvidt Statskassen skal have disse Penge mere eller mindre, spiller altsaa ingen Rolle i denne Sag. Hvad spiller saa en Rolle? Hvor er Divergensen mellem de to Ting, for saa vidt Flertallet faar gennemført, at Forslaget føres tilbage til sin oprindelige Skikkelse. Den eneste Forskel er, at Landstinget siger: Man kan godt multiplicere med 6,85, medens Folketinget siger: Nej, man kan ikke uden meget store Besværligheder multiplicere med 6,85, og disse Besværligheder skulde de Mennesker ikke være underkastede, der skulle foretage disse Beregninger — det er ikke mange, og det er forøvrigt Folk, som ere vante til at regne —; man kan nemlig kun multiplicere med 7. Naar det er den eneste Divergens, der i Virkeligheden er, vil jeg henstille, om der virkelig er Grund til at lave Uenighed mellem de to Ting om dette Spørgsmaal: Multiplikation med 7 eller Multiplikation med 6,85. Jeg vil derfor fraraade at vedtage det Ændringsforslag, som er antydet